

отъ приключеній твоихъ : она знае довольно , и не може да се излаже въ онова , що го не знае юще ; повѣствованіе твое не бѣше за друго , само да возблагодари любопытства ея ; утрѣ прочее да и прикажешь сички злощастія , и защищеніе кое ти Божи дароваха , и научи другъ путь да говоришь умѣренно за сичко що може да ти произведе похвалу .

Телемахъ прія съ радостию единъ таковъ добръ совѣтъ . Послѣди же приде обимъ сладкій сонъ . Абіе като поче солнце да просвѣщава землю со златозарныя своя Лучы , Менторъ слушащъ гласъ Богини коя викаше нимфи своя въ дубравѣ : собуди Телемаха . Време є , рѣче му , да побѣдишь сонъ , да придемъ при Калипсу : но сохранявайсе отъ сладкія нейны глаголы : никога да не отворишь ей сердце твое ; бойсе отъ отраву лоскателныхъ нейныхъ похвалъ . Помни че она вчера те превознесе повече и отъ мудраго твоего отца , отъ непобѣдимаго Ахилеа , отъ славнаго Тезеа , еще и отъ самаго Ираклеа кой стана безсмертенъ . Разумѣ ли ты колко бѣха превосходны тія похвалы заради тебѣ ? Вѣроваше ли колко ти казова она ? Знай че ниже она сама не ги вѣроваше : она не те хвали за друго , само понеже те видѣ че си слабъ , со всемъ тщетенъ , и удобенъ да се прелстишь отъ похвалы , кои не са равны съ дѣянія твоя .

Слѣдъ тья рѣчи , отидоха на онова мѣсто гдѣ ги Богиня чакаше . Она като ги видѣ засмѣясе , и скры подъ единъ радостенъ видѣ страхъ и неуспокоеніе кое и смущаваше сердце ; понеже видѣше че Телемахъ спутешествуемъ отъ Ментора щеше да и избѣгне отъ нейныя руцѣ якоже и Одиссей . Ускори ,